

สภานโยบายการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

การจัดการความรู้ ประจำปี 2567

ของสถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรม

กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ “ผ้าจุฬาพัสดร์”

การจัดการความรู้ Knowledge Management (KM) ประจำปี 2567
ของสถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรม
กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ “ผ้าจูปาพัสเตอร์”

ฝ่ายบริหาร

อาจารย์ ดร.สุรินทร์ ศรีสังข์งาม
อาจารย์สุภารัตน์ ชัยกิตติภรณ์
อาจารย์อุมาภรณ์ กล้าหาญ
ผศ. ดร.ชนิกานต์ ผลเจริญ
น.ส.รสสุคนธ์ คำสอน

งานบริหารงานทั่วไป

น.ส.ธัญวลัย แก้วแหวน
น.ส.ศรีสุวรรณ ช่วยโสภา
นางจิราพร พัฒนธนกิจ

งานวิชาการ ทำนุบำรุง

และสร้างสรรค์ภูมิวัฒนธรรม

นายพัทร์ แดงพันธ์
นางสาธิตา รื่นชล
นายปัทพงษ์ ชื่นบุญ
น.ส.อรอุมา โพธิ์จิว
นายอายุวัฒน์ คำผล
นางยุพดี ป้อมทอง

สถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

96 ถนนปรีดี พนมยงค์ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทรศัพท์ 035-241-407 อีเมล asi@aru.ac.th เว็บไซต์ www.aru.ac.th/asi

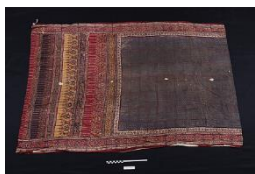
สารบัญ

จุดเริ่มต้น และความสำเร็จ ของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยทุนทางวัฒนธรรม	3
กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยทุนทางวัฒนธรรม ของสถาบันอยุธยาศึกษา	4
กระบวนการอยุธยาศึกษา	6
กระบวนการอยุธยาสืบสาน	9
กระบวนการอยุธยาสร้างสรรค์	15
ความสำเร็จของสถาบันอยุธยาศึกษา	20

จุดเริ่มต้น และความสำเร็จ

ของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรม

สถาบันอยุธยาศึกษา ได้ดำเนินการตามโครงการ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้ทุนทาง วัฒนธรรม เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ แสดงถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น จากวัดย่านอ่างทอง (จุฬาลงโลก) ในปีงบประมาณ 2565 วัดนี้เป็นวัดเล็กๆ ประจำ ท้องถิ่น ในตำบลบ้านใหญ่ อำเภอด่านช้าง จังหวัด พระนครศรีอยุธยาซึ่งอยู่ห่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา ราว 30 กิโลเมตร ขณะที่เริ่มโครงการ ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง แต่มีทุนทาง วัฒนธรรมที่ล้ำค่า ทั้งสถาปัตยกรรมพระวิหารทรงจัตุรมุข ยอดปราสาท ที่ตั้งตามคล้ายปราสาทพระเทพบิดรใน พระบรมมหาราชวัง พระพุทธรูปและโบราณวัตถุล้ำค่า โดยเฉพาะผ้าห่อคัมภีร์ ที่เป็นผ้าลายอย่างโบราณทรงคุณค่าในด้านความสวยงามทางศิลปกรรม

สถาบันอยุธยาศึกษา พิจารณาคูณค่าของทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นวัด ย่านอ่างทอง (จุฬาลงโลก) และเห็นว่าควรค่าแก่การศึกษา อนุรักษ์สืบสาน และ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรมเป็นอย่างยิ่ง อันจะ เป็นการเสริมสร้างรายได้และเศรษฐกิจในระดับชุมชน และสนองตอบยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

โดยส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าลายจุฬาพัสดร์ในรูปแบบต่างๆ รวมถึงส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชน โดยใช้ชื่อว่า “วิสาหกิจ ชุมชน กลุ่มชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาลงโลก)” พร้อมส่งต่อให้ชุมชนนำลายผ้า และ องค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไปสร้างสรรค์ ต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ของ ชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

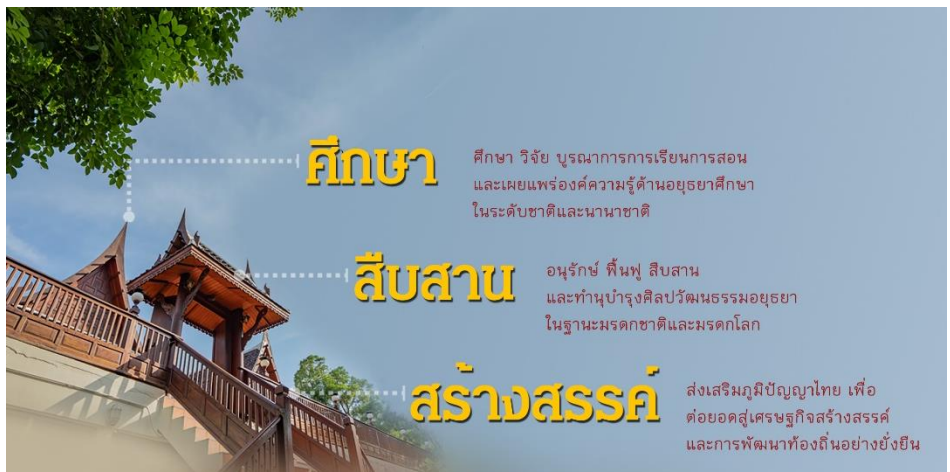
กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยทุนทางวัฒนธรรมของสถาบันอยุธยาศึกษา

สถาบันอยุธยาศึกษา มีกระบวนการทำงาน ที่ถูกกำหนดไว้เป็นค่านิยมของหน่วยงาน อันประกอบด้วย “อยุธยาศึกษา – อยุธยาสืบสาน – อยุธยาสร้างสรรค์” ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญ ที่ขับเคลื่อนให้การดำเนินงานการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรมจนประสบผลสำเร็จ

อยุธยาศึกษา หมายถึง การศึกษา วิจัย บูรณาการการเรียนการสอน และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านอยุธยาศึกษา ในระดับชาติและนานาชาติ

อยุธยาสืบสาน หมายถึง การอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอยุธยาในฐานะมรดกชาติและมรดกโลก ให้ดำรงและสืบทอดสู่อนุชน

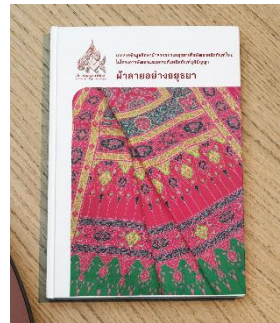
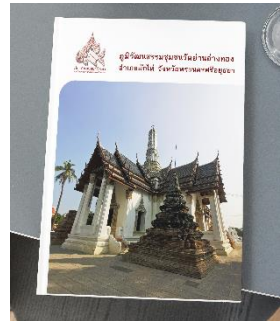
อยุธยาสร้างสรรค์ หมายถึง การส่งเสริมภูมิปัญญาไทย เพื่อต่อยอดสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และสร้างพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

สถาบันอยุธยาศึกษา ตั้งต้นกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรม ด้วยการทำความเข้าใจท้องถิ่น โดย “การศึกษา” และทำความเข้าใจบริบททางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม รวมถึงคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น

กระบวนการต่อมาคือการสร้างการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม อันจะก่อให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์ “สืบสาน” ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เกิดความต่อเนื่อง

กระบวนการสุดท้าย สถาบันอยุธยาศึกษา ดำเนินการพัฒนา ออกแบบผ้าลายจุฬาพัสดร์ ประกอบด้วยการคัดเลือกลายผ้าที่อยู่ในพิพิธภัณฑ์ของวัดย่านอ่างทอง ที่มีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนา จากนั้นจึงคัดลอกลายผ้าแบบสมบุรณ์ ออกแบบลวดลายในส่วนที่ขาดหายเพิ่มเติม ใช้ระบบเทคนิคการพิมพ์ดิจิตอลคุณภาพสูงลงบนผ้าใยสังเคราะห์ที่มีคุณสมบัติสามารถรองรับสีได้ดี ยับยาก และรักษาการคงรูปของจีบผ้าได้ดี สร้างเป็นผลิตภัณฑ์ ต้นแบบ ที่ชุมชนสามารถนำไป “สร้างสรรค์” ต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

กระบวนการอยุธยาศึกษา

สถาบันอยุธยาศึกษาใช้ “กระบวนการอยุธยาศึกษา” เป็นกระบวนการตั้งต้นในการทำความรู้จักและเข้าใจบริบททางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นมากขึ้น

โดยดำเนินการศึกษาทั้งในมิติด้าน 1) การศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิวัฒนธรรมของท้องถิ่น 2) การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผ้าลายอย่างอยุธยา และ 3) การศึกษาลวดลายผ้าลายอย่าง ก่อนจะส่งต่อไปยังกระบวนการอนุรักษ์สืบสานและเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ และนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรม ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม สร้างเสริมเศรษฐกิจให้ชุมชนมีความเข้มแข็งเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนในขั้นต่อไป

1. การศึกษาภูมิวัฒนธรรมชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก)

นักวิชาการศึกษาของสถาบันอยุธยาศึกษา ดำเนินการศึกษาข้อมูลภูมิวัฒนธรรมชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) โดยศึกษาทั้งข้อมูลเอกสาร และข้อมูลจากการสัมภาษณ์คนในท้องถิ่น เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับธรรมชาติและสิ่งเหนือธรรมชาติ สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานในการอนุรักษ์สืบสานประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น

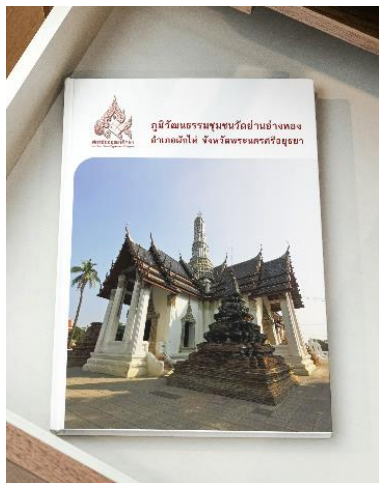
การศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและบริบททางภูมิศาสตร์ของอำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อมูลพื้นฐานของตำบลบ้านใหญ่ อาทิ ประวัติความเป็นมา ข้อมูลพื้นที่ และอาณาเขต ของตำบลบ้านใหญ่ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) การศึกษาข้อมูลประวัติความเป็นมา และศิลปกรรม ของวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) จากเอกสารทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

3) การศึกษาภูมิวัฒนธรรมชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) โดยการเข้าพื้นที่สำรวจชุมชน และสัมภาษณ์ผู้รู้ในท้องถิ่น จากนั้นรวบรวมข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์จนได้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ตำนาน และความทรงจำของท้องถิ่น วิถีชีวิต และความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้คน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนประเพณี และการละเล่นในอดีตของคนในท้องถิ่น

สถาบันอยุธยาศึกษา นำผลการศึกษามาเผยแพร่ในรูปแบบผลงานวิชาการ ตีพิมพ์เผยแพร่เป็นรูปเล่ม และ e-Book สามารถค้นคว้าได้ในฐานข้อมูลอยุธยาศึกษา ในเว็บไซต์ของสถาบันอยุธยาศึกษา และได้นำเสนอบทความวิชาการ เรื่อง

ภูมิวัฒนธรรมชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) อำเภอดมัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในงานประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เครือข่ายศิลปะและวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 12 ที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ.2565

◀ Scan เพื่อดาวน์โหลดเอกสาร
การศึกษาภูมิวัฒนธรรมชุมชนวัดย่าน
อ่างทอง (จุฬาโลก)

2. การศึกษาข้อมูลผ้าลายอย่างอยุธยา

นักวิชาการศึกษาของสถาบันอยุธยาศึกษา ดำเนินการศึกษาข้อมูลผ้าลายอย่างอยุธยา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาผ้าลายอย่างอยุธยาที่พบอยู่ในตู้พระธรรมภายในวัดย่านอ่างทอง ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอดมัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้วัดและคนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม นำไปสู่ความรู้สึกของการเป็นเจ้าของร่วมกัน

การศึกษาคุณค่าประกอบด้วย

- 1) การศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผ้าลายอย่าง ทั้งในด้านความหมายและคำจำกัดความของผ้าลายอย่าง แหล่งผลิตผ้า องค์ประกอบผ้าลายอย่าง และการใช้ผ้าลายอย่าง
- 2) การศึกษาผ้าลายอย่างวัดย่านอ่างทองแต่ละผืน ศึกษาลวดลาย ประติมาณวิถียรูปสัตว์หิมพานต์บนผ้าห่อคัมภีร์ และประเภทผ้าลายอย่าง
- 3) ศึกษาความต้องการของชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าลายอย่างวัดย่านอ่างทองเพื่อการต่อยอดสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

สถาบันอยุธยาศึกษา นำผลการศึกษาไปตีพิมพ์เผยแพร่ ทั้งแบบรูปเล่ม และ e-Book สามารถค้นคว้าได้ในฐานข้อมูลอยุธยาศึกษา ในเว็บไซต์ของสถาบันอยุธยาศึกษา

◀ Scan เพื่อดาวน์โหลดเอกสาร
การศึกษาข้อมูลผ้าลายอย่างอยุธยา

3. การศึกษาลวดลายผ้าลายอย่าง วัดย่านอ่างทอง (จุฬาลงกรณ์)

สถาบันอยุธยาศึกษา ดำเนินการศึกษาลวดลายผ้าลายอย่าง จากผ้าห่อคัมภีร์โบราณ วัดย่านอ่างทอง (จุฬาลงกรณ์) ที่มีสภาพเก่าแก่ ชำรุดเสียหาย และไม่สมบูรณ์ จากนั้นนำมาฟื้นฟูขึ้นใหม่ให้เต็มรูปแบบของโครงสร้างผ้าลายอย่าง เพื่อนำมาเป็นผ้ามต้นแบบที่จะพัฒนาต่อยอดสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าลายอย่างจากทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่น

กระบวนการอยุธยาสืบสาน

หลักสำคัญของกระบวนการนี้ คือการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ให้ดำรงและสืบทอดสู่อนุชน แต่สถาบันอยุธยาศึกษา จะไม่สามารถเข้าไปดำเนินการสืบสาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นใดๆ ให้ ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้ หากปราศจากการรับรู้หรือการมีส่วนร่วมของคน หรือประชาชนในชุมชน

ดังนั้น สถาบันอยุธยาศึกษา จึงต้องสร้างกระบวนการ การมีส่วนร่วมของคน ในท้องถิ่น ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม อันจะก่อให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรมของ ท้องถิ่น ที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์ สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน ต่อไปได้

สถาบันอยุธยาศึกษา น้อมนำหลัก “บวร” ซึ่งเป็นแนวทางพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถ บพิตร (รัชกาลที่ 9) ที่ได้พระราชทานไว้เป็นแนวทางการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน โดยอาศัย 3 สถาบันหลักของสังคมไทยซึ่งเป็นศูนย์กลางของชุมชน

แนวคิดการสร้างคามเข้มแข็งของชุมชนด้วย “บวร”

“บ” หมายถึง สถาบันครอบครัว บ้าน คน และกลุ่มคนในสังคม

“ว” หมายถึง องค์การศาสนา มีความหมายรวมทุกศาสนาที่อยู่ในชุมชน เช่น วัด มัสยิด โบสถ์คริสต์ อีกทั้งยังมีความหมายรวมถึง คน สถานที่ นักบวช และ ศาสนิกชนทุกคนรวมกัน

“ร” หมายถึง ราชการ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มาจาก ภาครัฐ ที่มีส่วนร่วมในกลไกการบริหารราชการทุกระดับ

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมตามแนวคิด “บวร” ประกอบด้วย 1) ชาวบ้านชุมชนวัดย่านอ่างทอง 2) วัดย่านอ่างทอง (จุฬาลงกรณ์) ซึ่งเป็นวัดประจำชุมชน และ 3) โรงเรียนในท้องถิ่น และสถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น

สถาบันอยุธยาศึกษาสร้างเวทีการมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย ชาวบ้านชุมชนวัดย่านอ่างทอง ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น เจ้าอาวาสวัดย่านอ่างทอง พระสงฆ์วัดย่านอ่างทอง จำนวน 20 คน และจัดเวทีการมีส่วนร่วม ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติ ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา สาเหตุ และแนวทางการตัดสินใจ โดยมีการจัดเวทีเพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวัดย่านอ่างทอง (จุฬาลงกรณ์) เอกลักษณะทางศิลปวัฒนธรรม และศิลปวัตถุของวัดย่านอ่างทอง ศึกษาผ้าลายอย่างในสมัยอยุธยาและรัตนโกสินทร์ ศึกษาผ้าลายอย่างที่ใช้เป็นผ้าห่อคัมภีร์ที่จัดแสดงที่วัดย่านอ่างทอง และความต้องการของชุมชนในการนำลายผ้าลายอย่างมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ของวัดและชุมชนวัดย่านอ่างทอง

(2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการ โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วน “รับรู้” และ “เข้าใจ” ในกระบวนการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าลายอย่าง ซึ่งผ้าลายอย่างดังกล่าวเป็นศิลปวัตถุที่อยู่ภายในวัด ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา จึงเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการนำเสนอรูปแบบ หรือความคาดหวังที่มีต่อผลิตภัณฑ์ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งคณะทำงานจะนำเอาข้อคิดเห็นของชุมชนทั้งหมดไปเรียบเรียง วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อสรุป และนำเสนอเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ นำไปสู่การขอความคิดเห็นและตัดสินใจร่วมกันในการเริ่มดำเนินการ สร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ใหม่

(3) การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน เนื่องจากโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากโครงการยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ดังนั้นในส่วนของการมีส่วนร่วมของชุมชน จึงเน้นที่กระบวนการผลิตจากทักษะที่ชุมชนมีอยู่ กล่าวคือเนื่องจากผลิตภัณฑ์ใหม่จากผ้าลายอย่างเป็นผลิตภัณฑ์ของใช้ประเภทผ้า ประกอบกับชาวบ้านในชุมชนบางส่วนประกอบอาชีพรับตัดเย็บผ้าโหล และถุงสังฆทาน ซึ่งเป็นรายได้เสริมจากการทำเกษตรกรรม

ดังนั้นในส่วนของการตัดเย็บจะมุ่งเน้นในการพัฒนาทักษะการตัดเย็บของชาวบ้านและใช้ชุมชน เป็นกำลังหลักสำคัญในการดำเนินงานดังกล่าว

(4) การมีส่วนร่วมและการติดตามประเมินผล ชุมชนจะมีส่วนร่วมเข้ามาดำเนินการด้านการตลาด การวิเคราะห์ตลาด การจัดหารายได้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับวัดโดยตรง ดังนั้นในกิจกรรม ติดตามก็จะใช้ความสัมพันธ์ร่วมกันของภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลทำให้ชุมชนได้ทราบและเห็นแนวโน้มของโครงการอย่างชัดเจนด้วย

จากแนวคิดการทำงานร่วมกันขององค์กรด้วยหลัก “บวร” แนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนา ผลิตภัณฑ์ชุมชนเององค์กรทั้ง 3 ส่วน ได้กลายเป็นหลักสำคัญนำไปสู่การสร้างสรรค์และต่อยอดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

การสำรวจความต้องการของชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าลายอย่างวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก)

สถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาได้ศึกษาชุมชนวัดย่านอ่างทอง ศึกษาประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อหาเอกลักษณ์ของชุมชนที่จะใช้เป็นทุนทางวัฒนธรรมไปสู่การสร้างสรรค์หรือพัฒนาต่อยอดสู่ผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

วันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2564 สถาบัน
 อยุรยาศึกษาเข้าพื้นที่พบผู้นำชุมชนหรือบุคคลที่
 มีความสำคัญในชุมชนวัดย่านอ่างทอง รวมไปถึง
 ชุมชนใกล้เคียง โดยมีโอกาสได้พบท่านพระสมุห์
 สมพงษ์ ธมมสารโ เจ้าอาวาส วัดย่านอ่างทอง
 และนายรัฐพล ธุระพันธ์ นายอำเภอฝักไห้ รวม
 ไปถึงเจ้าหน้าที่ของอำเภอฝักไห้ โดยในวัน
 ดังกล่าว ได้มีการพูดคุยและสอบถามความ
 คิดเห็น ผลจากการลงพื้นที่ทำให้ทราบว่าวัดย่าน
 อ่างทองเป็นพื้นที่ ที่หน่วยงานรัฐให้ความสนใจ
 มีความพยายามอยากให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้ามา
 พัฒนาวัด โดยเฉพาะการพัฒนาให้เป็นแหล่ง
 ท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอฝักไห้

การเข้าพื้นที่สำรวจ
 ความต้องการของชุมชน
 ก่อนดำเนินโครงการ

การสำรวจเชิงพื้นที่พบว่าวัดย่านอ่างทองมีสถาปัตยกรรม ที่งดงาม
 มีพระวิหารเป็นทรงจตุรมุข ที่มียอดเป็นพระปรางค์คล้ายปราสาทพระเทพบิดร
 พระอุโบสถมีหน้าบัน เป็นลายปูนปั้น พระพุทธรูปภายในพระอุโบสถมีพุทธศิลป์ที่
 งดงาม ส่วนหมู่กุฏิเป็นอาคารไม้เครื่องสับภายในมี โบราณวัตถุเป็นจำนวนมาก
 อาทิเช่น พระพุทธรูป บุษบกไม้ ตะลุ่มประดับกระจก ตู้พระธรรม คัมภีร์สมุดข่อย
 รวมไปถึง “ผ้าลายอย่าง” ที่ใช้ในการห่อคัมภีร์สมุดข่อยไว้

วันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564
 สถาบันอยุรยาศึกษาเข้าพบพระสมุห์สมพงษ์
 ธมมสารโ เจ้าอาวาสวัดย่านอ่างทอง (จุฬา
 โลก) และไวยาวัจกรของวัด เพื่อสอบถาม
 ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนและความต้องการของวัด
 ในประเด็นต่าง ๆ จากการเข้าพบดังกล่าวทำ
 ให้ทราบว่า ทางวัดมีความเห็นว่าอยากให้
 มีการพัฒนา “ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวัด”

เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผ่านมาวัดมีกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งมีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงมีนักท่องเที่ยวเริ่มเดินทางเข้ามาที่วัดเป็นจำนวนเพิ่มขึ้น ประกอบกับมีชาวบ้านที่สามารถสนับสนุนงานของวัดได้ ดังนั้นจึงอยากให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความสอดคล้องกับประเด็นต่าง ๆ ข้างต้น

วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 สถาบันอยุธยาศึกษาสำรวจศิลปวัตถุภายในวัดย่านอ่างทอง จากการสำรวจทำให้พบว่าศิลปวัตถุที่มีความน่าสนใจและกำลังอยู่ในกระแสความสนใจของบุคคลทั่วไป คือ “ผ้าลายอย่าง” ซึ่งภายในวัดย่านอ่างทองมีผ้าลายอย่างจำนวนหลายผืน แต่ละผืนอยู่ในสภาพที่แตกต่างกัน มีรูปแบบของผ้าที่หลากหลาย ซึ่งสถาบันอยุธยาศึกษาเชื่อว่าจะมีความงดงามและมีศักยภาพ สามารถใช้เป็นทุนทางวัฒนธรรมเพื่อต่อยอดสู่การสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ของชุมชนได้เป็นอย่างดี

วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 สถาบันอยุธยาศึกษาเข้าพบพระสมุห์สมพงษ์ ธรรมสาร เจ้าอาวาสวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) และผู้นำชุมชนเพื่อนำเสนอแนวทางเบื้องต้นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวัดย่านอ่างทอง

สถาบันอยุธยาศึกษา นำเสนอว่าเมื่อวิเคราะห์จากความต้องการของวัด ความสามารถของคนในชุมชน รวมไปถึงศิลปวัตถุที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ ซึ่งคณะทำงานเห็นว่า “ผ้าลายอย่าง” ที่ใช้ห่อคัมภีร์อยู่ในวัดนั้นมี ความงดงามสามารถนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ อีกทั้งยังสามารถใช้ฝีมือของชาวบ้านในชุมชนเข้ามาช่วย สร้างสรรค์ ซึ่งจะนำไปสู่ของที่ระลึก (ผลิตภัณฑ์ใหม่) ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและเกิดประโยชน์ต่อทางชุมชนได้อย่างแท้จริง

วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2564
 อาจารย์ ดร.สุรินทร์ ศรีสังข์งาม
 ผู้อำนวยการสถาบันนฤธยาศึกษา
 พร้อมด้วยบุคลากรสถาบันนฤธยา
 ศึกษา จัดกิจกรรมประชุมระดมความ
 คิดเห็นและรวบรวมข้อมูลชุมชนวัด
 ย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) ภายใต้
 โครงการพัฒนาและยกระดับ
 ผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญา "ผ้าลายอย่าง"
 ณ วัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) ตำบล
 บ้านใหญ่ อำเภอดงหลวง จังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา

ผลสำรวจความต้องการและ
 การมีส่วนร่วมของชุมชน ทำให้ทราบ
 ว่า วัดย่านอ่างทอง มีผ้าลายอย่างที่มี
 คุณค่าและเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งทาง
 ชุมชนมีความต้องการของที่ระลึกเพื่อ
 ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกิจกรรม
 ของวัดย่านอ่างทอง ที่จะนำไปเป็น
 วิทยุในการต่อยอดผลิตภัณฑ์ด้วยทุน
 ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ที่มีความ
 สอดคล้องกับเอกลักษณ์ทาง ศิลปะ
 ประวัติศาสตร์ ที่ชุมชนสามารถร่วม
 ผลิได้

กระบวนการอยุธยาสร้างสรรค์

สถาบันอยุธยาศึกษา ดำเนินการพัฒนา ออกแบบผ้าลายจุฬาพัสดร์ ประกอบด้วยการคัดเลือกลายผ้าที่อยู่ในพิพิธภัณฑ์ของวัดย่านอ่างทอง ที่มีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนา จากนั้นจึงคัดลอกลายผ้าแบบสมบูรณ์ ออกแบบ ลวดลายในส่วนที่ขาดหายเพิ่มเติม ใช้ระบบเทคนิคการพิมพ์ดิจิตอลคุณภาพสูงลงบนผ้าใยสังเคราะห์ที่มีคุณสมบัติสามารถรองรับสีได้ดี ยับยาก และรักษาการคงรูปของจีบผ้าได้ดี โดยสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ที่ชุมชนสามารถนำไป “สร้างสรรค์” ต่อ ยอดเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนต่อไป

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ลายผ้าจุฬาพัสดร์

1.ศึกษาผ้าลายอย่างวัดย่านอ่างทอง ซึ่งภายในวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) มีผ้าโบราณที่ใช้ห่อคัมภีร์ ซึ่งทรงคุณค่า และมีลวดลายที่งดงามหลายผืน

2.คัดเลือกลายจากผ้าพิมพ์ลายอย่างที่จะนำมาพัฒนา เนื่องจากผ้าพิมพ์ลายอย่างโบราณ ที่เก็บรักษาอยู่ในวัดย่านอ่างทอง มักเป็นผ้าที่ถูกแยกชิ้นส่วนออก หรือมีการนำเศษบางส่วนของผ้ามาต่อเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อนำมาใช้เป็นผ้าห่อคัมภีร์ เป็นเหตุให้ผ้าที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่มีผืนไหนสมบูรณ์เต็มผืน

ดังนั้น จึงต้องคัดเลือกลายผ้า และลายประกอบของผ้า จากผ้าผืนต่าง ๆ ที่มีอยู่ในวัด เพื่อนำมาประกอบกันให้เต็มผืนตามแบบองค์ประกอบของผ้าพิมพ์ลายอย่างโบราณ

สถาบันอยุธยาศึกษา คัดเลือกลายผ้าจาก “ผ้าลายกุตุ่น” โดยใช้บริเวณส่วนท้องผ้าและสังเวียนผ้า และลายผ้าอีกส่วนหนึ่งจาก “ผ้าเชิง” โดยใช้บริเวณกรวยเชิงของผ้านำมาประกอบกัน

ผ้าลายกุดั่น

ผ้าเชิง

ผ้าลายกุดั่น มีท้องผ้าเป็นลายราชวัตร ประกอบลายกุดั่นบนพื้นแดง ลายราชวัตรเขียนเป็นลายใบไม้แบบลายธรรมชาติ เส้นแนวขาติดตารางเป็นช่องสี่เหลี่ยมจัตุรัส ตรงจุดตัดของลายราชวัตรเป็นลายกุดั่นรูปวงกลม ขอบลายกุดั่นเป็นกรอบสีเขียวอ่อน ภายในเป็นลายดอกดาวกระจายบนพื้นสีดำแกมเปลือกมังคุด ลายใบไม้ที่ประกอบเป็นลายราชวัตรเป็นแบบใบไม้ธรรมชาติ รองพื้นด้วยสีดำแกมเปลือกมังคุดและสีเขียวอ่อน

ตรงกลางลายราชวัตรเป็นลายรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ตรงกลางสี่เหลี่ยมจัตุรัสเป็นลายกุดั่นกลม มีขอบเส้นสีเขียวอ่อน ตรงกลางเป็นลายดอกดาวกระจายบนพื้นสีดำแกมเปลือกมังคุดรอบลายกุดั่นเป็นลายใบไม้ ประกอบกันจนเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส พื้นของท้องผ้าเป็นสีแดงสด มีความสดใส

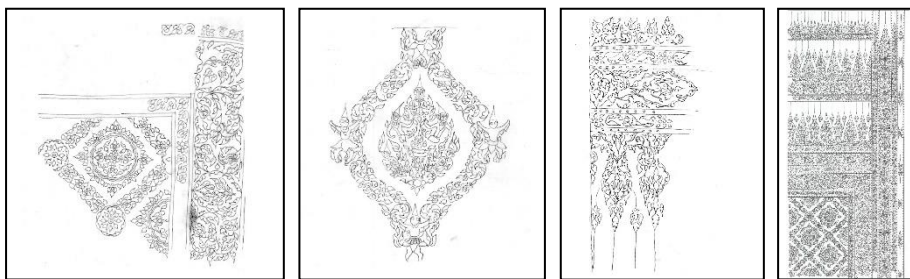
ข้อแหว่งลายของผ้าผืนนี้มีความพิเศษ คือ ไม่ได้เป็นลายกรวยเชิงหันเข้าด้านท้องผ้า แต่เป็นหน้ากระดานแบบลายของสังเวียนล้อมท้องผ้ามีลักษณะลวดลายพลิ้วไหวแบบลายพุ่มข้าวบิณฑ์ สลับลายกันขดต่อเนื่องเป็นหน้ากระดาน ลายพุ่มข้าวบิณฑ์อยู่บนพื้นแดงมีขอบใบไม้สีเขียวตรงกลางลายพุ่มข้าวบิณฑ์เป็นรูปใบไม้ ประกอบกันต่อเนื่อง ด้านข้างของพุ่มข้าวบิณฑ์แตกเป็นลายก้านขดแบบลายใบไม้สีแดงสลับสีเขียวเส้นด้วยสีขาวบนพื้นสีดำแกมเปลือกมังคุด ระหว่างข้อแหว่งลาย

กับท้องผ้าจะมีลายหน้ากระดานคั่นเป็นลายพุ่มกระจิงรวนสีแดงบนพื้นสี เขียวทั้ง ด้านบนและด้านล่างของกรอบสังเวียน

ส่วนผ้าเชิง มีลักษณะเป็นลายกรวยเชิง 2 ชั้น ชั้นบนเป็นภาพสัตว์หิมพานต์ ในช่องสี่ดำแกมเปลือกมังคุดล้อมด้วยลาย ก้านขดกระจิงเปลว กรวยเชิงด้านบนมี ท้องลายสีแดงส่วนลายกรวยเชิงชั้นล่างมีท้องลายสีเขียว ลวดลายมีความ ละเอียดอ่อน

สังเวียนผ้ามีรายละเอียดรูปสัตว์หิมพานต์ “นาริผล” ประกอบกระหนก้ามปู สลับลายสัตว์หิมพานต์ “สิงห์” ในลาย ลูกปัก ซึ่งเป็นลายที่มีความงดงามและ ละเอียดอ่อน และน่าสนใจเป็นอย่างมาก

3.คัดลอกลายเส้นสภาพปัจจุบันของผ้าลายอย่าง เพื่อให้เห็นถึงลวดลาย เส้น สี รูปร่าง รูปทรง รวมไปถึงการวางองค์ประกอบของภาพอย่างละเอียด โดยใช้กระดาษลอกลายหรือกระดาษไข ทาบบนผ้าแล้วใช้ปากกาที่มีหัวอ่อนนุ่ม คัดลอกลายผ้าทั้งหมด ส่วนใดของผ้าที่ชำรุดก็ให้เขียนลายเส้นในลักษณะ ชำรุด ส่วนใดของผ้าที่สมบูรณ์ก็ให้เขียนสมบูรณ์โดยยึดลักษณะที่เป็นอยู่จริงให้มากที่สุด

4.เขียนลายเส้นสภาพสมบูรณ์ของผ้าลายอย่าง เมื่อได้ภาพลายเส้นสภาพ ปัจจุบันที่นำมาประกอบเป็นผืนสมบูรณ์แล้ว จากนั้นจึงคัดลอกลายเส้นใหม่อีก 1 ครั้ง โดยคัดลอกใหม่ให้เป็นลายที่มีความสมบูรณ์ มีความคมชัดและมีความ ครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ เป็นต้นแบบลายเส้นสำหรับการทำต้นแบบ ผ้าลายอย่างที่ได้รับการพัฒนาได้

5.เขียนสีสภาพสมบูรณ์ของผ้าลายอย่าง เมื่อได้ภาพลายเส้นของผ้าแบบสมบูรณ์แล้วจึงแยกรายละเอียดของผ้าแต่ละส่วนเพื่อทำต้นแบบสี สำหรับนำไปประกอบเป็นผ้าที่ได้รับการพัฒนาแล้วอย่างสมบูรณ์

6.ประกอบภาพสีสภาพสมบูรณ์ของผ้าลายอย่าง นำลายผ้าที่ได้จากการศึกษา การคัดเลือกมาประกอบกันเป็นผ้าที่สมบูรณ์ ในกระบวนการของการทำผ้าให้สมบูรณ์นั้นเป็นกระบวนการที่เรียกว่า “การสันนิษฐานรูปแบบ” (Pattern Assumption) โดยนำเอาองค์ประกอบต่าง ๆ ของผ้าที่ไม่สมบูรณ์เหล่านั้นมาทำการคัดลายเส้นเพื่อศึกษาลวดลาย จากนั้นจึงนำภาพลายเส้นที่ได้มาระบายสีให้มีความใกล้เคียงกับสีของพื้นผ้าต้นแบบ

จากนั้นจึงนำลายผ้าทั้งหมดมาประกอบกันโดยใช้ “กระบวนการทำซ้ำ” (Repeat Process) ในขนาดและมาตราส่วนของผ้าโบราณผืนสมบูรณ์ นำไปสู่การได้ผ้าต้นแบบผืนสมบูรณ์ที่เกิดจากลวดลายผ้าลายอย่างผืนต่าง ๆ ที่ใช้ห่อคัมภีร์ภายในวัดย่านอ่างทอง ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของชุมชนและผู้พัฒนาผ้าลายอย่างวัดย่านอ่างทอง ซึ่งหลังจากนี้ทางสถาบันอยุธยาศึกษา จะนำลายที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการในการพิมพ์ผ้า โดยการพิมพ์ด้วยเทคนิคการพิมพ์ดิจิทัลอลูมิเนียมสูง (Digital Print) ต่อไป

ผ้าลายต้นแบบ “จุฬาพัสดร์”

จากกระบวนการสร้างสรรค์ลายผ้า จากทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นวัดย่านอ่างทอง ทำให้สถาบันอยุธยาศึกษาสามารถผลิตลายผ้าผืนใหม่ ที่มีลวดลายคมชัด และมีความสมบูรณ์เต็มผืน

โดยตั้งชื่อผลิตภัณฑ์ว่า “จุฬาพัสดร์” โดยนำชื่อโบราณของวัดย่านอ่างทอง คือ “จุฬาโลก” มาผนวกเข้ากับคำว่า “พัสดรา” ซึ่งหมายถึง ผ้า จึงได้เป็นชื่อผลิตภัณฑ์ผ้าจากชุมชนวัดย่านอ่างทอง

จากผ้าลายต้นแบบ “จุฬาพัสดร์” ถูกนำไปพัฒนาสู่การรังสรรค์ เป็นคู่สีต่างๆ อีกหลายเฉด พัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อขยายขอบเขตของการใช้ผ้าโบราณมาสู่ประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน อาทิ ผลิตภัณฑ์ผ้าห่มจุฬาพัสดร์ ผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมไหล่จุฬาพัสดร์ ผลิตภัณฑ์กระเป๋าเบาะจ่างผลิตภัณฑ์กระเป๋าสู่ภาพสตรีจุฬาพัสดร์ ผลิตภัณฑ์ย่ามจุฬาพัสดร์ ผลิตภัณฑ์เสื้อสุภาพบุรุษ และเสื้อสุภาพสตรีจุฬาพัสดร์ เป็นต้น

ความสำเร็จของสถาบันอยุธยาศึกษา

โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรมของวัดย่านอ่างทอง ที่ดำเนินงานโดยสถาบันอยุธยาศึกษานี้ เสมือนเป็นการฟื้นชีวิตให้ผ้าลายอย่างโบราณ ซึ่งตกทอดเป็นสมบัติของท้องถิ่น ที่มีความไม่สมบูรณ์และสิ้นสภาพการใช้งานแล้ว ให้กลับคืนชีพมาสบทบาทในการใช้งานอีกครั้ง โดยยังคงเอกลักษณ์ของลายผ้าโบราณ ทั้งด้านลวดลายและโครงสร้าง คงคุณค่าทางความงาม และแฝงไปด้วยเรื่องราวแห่งอดีตกาลของท้องถิ่น กลายเป็นผืนผ้าที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นอำเภอผักไห่ สามารถสวมใส่ออกงานทั่วไปในปัจจุบัน และได้รับการจดลิขสิทธิ์ ประเภทงานศิลปกรรม ในชื่อผลงาน “ชุดลายผ้าจุฬาพัสดร์”

สถาบันอยุธยาศึกษาส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าลายจุฬาพัสดร์ในรูปแบบต่างๆ รวมถึงส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการรวมกลุ่ม และมีเป้าหมายเพื่อขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ จนเกิดเป็น “วิสาหกิจชุมชน กลุ่มชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก)” พร้อมส่งต่อให้ชุมชนนำลายผ้าและองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไปสร้างสรรค์ต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ตัวอย่างความสำเร็จของผลิตภัณฑ์ผ้าลายอย่าง "จุฬาพัสดร์"

เปิดตัว “ผ้าลายอย่าง "จุฬาพัสดร์" ในงานครบรอบ “100 ปี ราชภัฏพิบูลสงครามเทิดไท้องค์ราชัน” และการเดินแบบผ้าไทย "สิริพัตรา บัณฑิตราษฎร์" ศูนย์วัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่าง วังจันทน์รีเวอร์วิว มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565 แสดงแบบโดย อาจารย์ ดร.อุมาภรณ์ กล้าหาญ รองผู้อำนวยการสถาบันอยุธยาศึกษา

“ชุดลายผ้าจุฬาพัสดร์” ได้รับการจดลิขสิทธิ์ประเภทงานศิลปกรรม ลักษณะงานจิตรกรรม เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

ผ้าลายอย่างและผ้าคลุมไหล่ “จุฬาพัสดร์” (จัดพิมพ์พิเศษผืนสีม่วง) เพื่อทูลเกล้าถวายสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในการเสด็จพระราชดำเนินงานมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2566 (Thailand Research Expo 2023) เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2566

อาจารย์ ดร.สุรินทร์ ศรีสังข์งาม ผู้อำนวยการสถาบันอยุธยาศึกษา ได้รับรางวัล Bronze Award สุดยอดเยี่ยมผลงานวิจัยและนวัตกรรมโดดเด่น งานมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2566 จากการนำเสนอผลงาน โครงการฟื้นฟูและต่อยอดผ้าลายอย่างเอกลักษณ์อยุธยา “จุฬาพัสดร์”สู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) ตำบลบ้านใหญ่ อำเภอดมัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายในงาน Thailand Research Expo 2023 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 7 - 11 สิงหาคม 2566 โดย สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ได้เผยแพร่รายการ “วันใหม่วาไรตี้” ช่วงสัปดาห์พิเศษ “ผ้าลายอย่าง ผ้าทรงคุณค่าของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เพื่อนำเสนอโครงการฟื้นฟูและต่อยอดผ้าลายอย่างเอกลักษณ์อยุธยา “จุฬาพัสดร์”สู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ออกอากาศทางในเดือนตุลาคม พ.ศ.2566

สถาบันอยุธยาศึกษา นำเสนอผลิตภัณฑ์ผ้า "จุฬาพัสดร์" ต่อพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ณ ดิگัสันดีไมตรี ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2566

สถาบันอยุธยาศึกษา ให้การต้อนรับท่านศุภมาส อิศรภักดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และนำชมนิทรรศการ "การฟื้นฟู และต่อยอดผ้าลายอย่างเอกลักษณ์อยุธยา "จุฬาพัสดร์" สู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน" ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (11 พ.ย.2566)

สถาบันอยุธยาศึกษา ร่วมจัดนิทรรศการ ผ้าลาย "จุฬาพัสดร์" ในฐานะตัวแทนโครงการพลิกโฉม มหาวิทยาลัย (Reinventing University) ในบูธ "ย้อนวันวาน งานนวัตกรรม อว." จัดโดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ในงาน "วันกาชาด 100 ปี" ระหว่างวันที่ 8 - 18 ธันวาคม 2566 ณ สวนลุมพินี กรุงเทพมหานคร

ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สวมเสื้อผ้าไทยลายจุฬาพัสดร์ เชิญชวนหน่วยราชการ และชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมแต่งชุดไทย เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวในงาน “ยอยศยิ่งฟ้าอยุธยา มรดกโลก” ประจำปีพุทธศักราช 2566

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ร่วมสวมใส่ผ้าไทยลายจุฬาพัสดร์ ในงานยอยศยิ่งฟ้าอยุธยา มรดกโลก ประจำปีพุทธศักราช 2566

อาจารย์ ดร.สุรินทร์ ศรีสังข์งาม ผู้อำนวยการสถาบันอยุธยาศึกษา นำเสนอผลงาน "นวัตกรรมการสร้างสรรค์ ผ้าลายอย่างร่วมสมัย" ในงาน APPROPRIATE TECHNOLOGY MATCHING DAY 2024 "เทคโนโลยีพร้อมใช้ เพื่อชุมชนไทยเข้มแข็ง" ณ โรงแรมรามาดา การ์เด้นส์ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2567

ชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) ร่วมเปิดบูธจำหน่ายผลิตภัณฑ์ “ผ้าลายอย่างเอกลักษณ์อยุธยา ‘จุฬาพัสดร์’” ซึ่งเป็นการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของชุมชน ตามโครงการพัฒนาและต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตำบลบ้านใหม่ อำเภอดมัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยทุนทางวัฒนธรรมของสถาบันอยุธยาศึกษา ซึ่งได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ชุมชนวัดย่านอ่างทอง เกิดการรวมกลุ่มเป็น “วิสาหกิจชุมชน กลุ่มชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก)” มีการนำลายผ้า และองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสร้างสรรค์และต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน เสริมสร้างรายได้ และเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับขึ้นเป็น Soft Power ที่ยั่งยืนต่อไป

ผลิตภัณฑ์ชุมชน วิสาหกิจชุมชนกลุ่มชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก)

ขอเชิญติดตามและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ผ้าลายอย่างจุฬาพัสดร์ ที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจชุมชน กลุ่มชุมชนวัดย่านอ่างทอง (จุฬาโลก) ได้ที่ เพจชุมชนวัดย่านอ่างทอง

ชุมชนวัดย่านอ่างทอง

287 การกตฤกษ์ • ผู้ติดตาม 383 คน

👉 ดูใจ

🔍 ค้นหา

◀ กระเป๋าผ้าลายอย่าง
“จุฬาพัสดร์”
ลายกุตุ้น ทรงถือ
ราคา 490 บาท
สีฟ้า สีแดง สีม่วง

◀ กระเป๋าผ้าลายอย่าง
“จุฬาพัสดร์”
ลายกุตุ้น
ทรงสายสอด
ราคา 490 บาท
สีฟ้า สีแดง สีม่วง

◀ กระเป๋าผ้าลายอย่าง
“จุฬาพัสดร์”
ลายกุตุ้น
กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยม หูรัด
ราคา 250 บาท
สีฟ้า สีแดง สีม่วง

◀ กระเป๋าย่าม
ผ้าลายอย่าง
“จุฬาพัสดร์”
ลายกุตุ้น
ราคา 390 บาท
สีฟ้า สีแดง สีม่วง

◀ ผ้าคลุมไหล่
ผ้าลายอย่าง “จุฬา
พัสดร์” ลายกุตุ้น
เนื้อผ้าซีฟอง
ราคา 900 บาท
สีฟ้า สีแดง สีม่วง

◀ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าลาย
อย่าง “จุฬาพัสดร์”
ลายกุตุ้น
ราคา 199 บาท
สีน้ำเงิน สีฟ้า
สีแดง สีม่วง